

Eesti Sotsialistide-Revolutsionääride Partei

Organisatsiooniline põhjuskiri.

(Wastu wõetud partei 3. kongressil).

1. E. s.-r. p. liikmeks loetakse igaliks, kes

1) Eesti sotsialistide-revolutsionääride partei 2. kongressil 1917. a. vastu wõetud programmi põhjusemõtted, mille aluseks s.-r. p. programmi wõetud, omaks tunnistab;

2) partei taktika vastu wõtab;

3) partei määruste ja distsipliini alla heidab;

4) ühte täieõiguslikku partei organisatsiooni on vastu wõetud ja

5) liikmemaksu maksab.

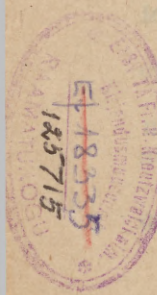
Täheendus 1.: Liikmemaksu maksmise viisi ja suuruse määravad kohalikud organisatsioonid kohalikkude olude järele; maksu alamääraks on 50 kop. kuus.

Täheendus 2.: Organisatsioonide maksu maakonna komiteede ja keskkomitee heaks määravad ära maakonna konverentsid ja partei kongress ehk nõukogu.

2. Partei organisatsioonilise ehituse ja tegemise aluseks pannakse järgmised põhjused:

1) Kõik partei komiteed ja asutused on walitavad; kongressi, nõukogu ja konverentside esitus on proportsionaalne.

2) Partei tegemise ühtlustamine ja elamate sidemete loomine kõikide organisatsioonide ja partei tegelaste wahel täielikude tegemise aruannete teel, kohtadel as-

jade seisuforda valgustades, ning vastastikune kontroll ülemalt alla ja alt üles.

3) Partei on koondatud üheks termeks organisatsiooniks kindla parteilise distsipliini alla heitmise teel partei üffikute osade isetegemuse alustel.

3. Ülgelisteks organisatsioonilisteks üfjusteks on parteilised rühmad, mis wõimalikult territoriaalselt on ühendatud walla, linna, ringkonna ja maakonna organisatsioonideks, millede üleüldine fogu jünnitabki partei.

Tä h.: Üuesti tekkimud organisatsioonid tunnistatakse täisõiguslikuks ülgema kõrgema organisatsioon: poolt.

4. Organisatsioonide tegemuse juhtimine kohtadel on wastawate komiteede käes, mis organisatsiooni liikmete üleüldisel koosolekul ehk konverentsil walitakse.

5. Keskkomitee on partei ideeline ja praktiline juhtija kongressi poolt antud direktiivide järele. Keskkomitee loob olemate organisatsioonide kaasaitamisel wassi ja ühendab olemasolewaid, juhib partei tegewmist, õiendab organisatsioonide wahel ette tulnud tüliasi, walib partei häälekandja toimetuse ja parteilise kirjastuse toimekonna, on ühenduses rahwuswaheliste jstjalistlikkude organisatsioonidega, asutab ja korraldab üleüldisparteilise tähtsusega ettemõtteid, walitseb partei keskkassa üle ning astub läbirääkimisesse teiste parteide ja organisatsioonidega. Keskkomiteel on õigus liikmeid parteist wälja heita, kohalikku komiteed ja organisatsiooni laiali jaata, kui ta partei distsipliini rikub ehk programmi eitunnista. Kui kōik laialisaadetud komitee alla ühendatud kohalikud organisatsioonid wana komitee tegemuse õigeks tunnistawad,

siis kutsjub keskkomitee partei nõukogu kokku; kui nõukogu keskkomitee otsuse õige leiab olevat, siis heidab ta kõik need organisatsioonid parteist välja ja kutsjub neid liikmeid, kes partei distsipliinile ja programmile truult jäänud, uusi organisatsioone ja uut kohaliku komiteed looma.

Keskkomiteesse valitakse kongressil 12 liiget ja 4 kandidaati. Pääle selle saabab iga maakonna organisatsiooni keskkomiteesse ühe esitaja, kes maakonna konverentsil valitakse; maakonna konverentsil on õigus oma esitajat ümber valida.

6. Partei nõukogu kutsutakse kokku rahvaste taktiliste ja organisatsiooniliste küsimuse harutamiseks ja otsustamiseks, ning organisatsioonide parteist välja heitmiseks (eelmises punktis äratähendatud juhtumistel).

Partei nõukogu seisab koos kuuest keskkomitee liikmest ja konverentsidel walitud maakonna organisatsioonide esitajatest. Tallinna ja Tartu linna organisatsioonid on ühewäärilised maakonna organisatsioonidega. Pääle selle saabab nõukogus esituse ülemaaliste asutuste ja kongresside j.-r. fraktsioonid.

Partei nõukogu kutsutakse keskkomitee poolt vähemalt kord kuus kokku. Keskkomitee peab nõukogu kokku kutsuma, kui 3 maakonna komiteed ehk $\frac{1}{4}$ kõigist organisatsioonidest seda nõuab.

Nõukogusse valitakse proportsionaalse esituse alusel.

Nõukogu otsused on kõigi organisatsioonide kohta kohustavad ja neid kaotada võib ainult partei kongress.

7. Partei kõrgemaks asutuseks on kongress, mis keskkomitee poolt vähemalt kaks

forda aastas kokku kutjutakse. Kongressi peab keskkomitee kokku kutsuma ka siis, kui üks kolmandik organisatsioonidest seda nõuab.

Kongressil saavad esituse eskkomitee, maakonna ja linna komiteed, ning kõik täieõiguslikud kohalikud organisatsioonid.

Kongressi esitus on proportsionaalne ja määratakse kindlaks selleks otstarbeks kokku kutjutud partei nõukogu poolt.

Kui mõmata on nõukogu kokku kutsuma, siis määrab esituse viisi keskkomitee.

Kongress on otsusewõimeline, kui jääl esitatud organisatsioonidel üle poole otsustavatest häältest on.

8. Kõik partei fraktsioonid mitmesugustes walitud asutustes ja kongressidel peavad partei juhtivate orgaanide määruste ja dissipliini alla painutama ning nendega täjikäes töötama.

Trükitud „Päewalehe“ trükikojas.

143